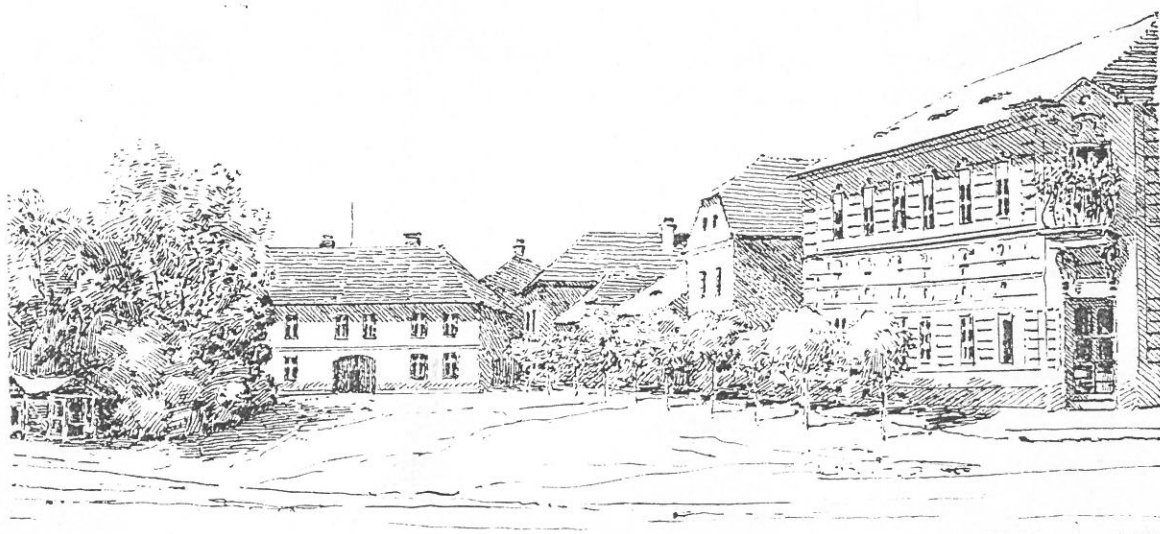

CÍTOLIBSKÝ ZPRAVODAJ

1/ 99

OBECNÍ ÚŘAD

INFORMUJE

1. Z listopadových komunálních voleb v roce 1998 vzešlo obecní zastupitelstvo v tomto složení:

- p. Václav Karban - starosta
- p. Josef Neudert - místostarosta, předseda bytové a sociální komise
- pí Alenka Špeciánová - členka rady, předsedkyně finanční komise
- p. Karel Skočdopol - člen rady, předseda stavební komise
- p. Miroslav Bártl - člen rady
- pí Alena Petržílková - předsedkyně revizní komise
- pí Alena Němcová - předsedkyně kulturní komise
- p. Stanislav Hádek - předseda komise životního prostředí
- p. Petr Menčík - předseda komise veřejného pořádku
- pí Zdeňka Ryčková - členka zastupitelstva
- p. Bohumil Zapletal - člen zastupitelstva
- p. Petr Jindřich - člen zastupitelstva
- p. Jaromír Makárius - člen zastupitelstva
- p. Miroslav Šponiar

2. Začátkem měsíce března byla zahájena druhá etapa plynofikace obce. V projektu stavby a realizace jsou zahrnuty do kalkulu hlavní uzávěrky plynu a skříňky (HUP), které jsou majetkem vlastníka objektu. Proto OÚ vybírá 3.000,- Kč za HUP od všech majitelů objektů, a to v termínu do 30.4. 1999.

3. Od počátku února začala v našem zdravotním středisku pracovat jako lékařka MUDr. Anna Weberová. Její ordinační hodiny jsou v pondělí, středu a čtvrtek od 13.00-17.00 hodin.

4. Byla provedena inventarizace obecního majetku.

5. Proběhlo výběrové řízení na údržbu zelených ploch v obci. Do výběrového řízení se přihlásilo pět zájemců, zvítězila firma Agroslužby Zahradníček.

6. Probíhají přípravné práce na zajištění projektu na obnovy cítolibské bažantnice.

7. Byla uzavřena smlouva na zevní údržbu chodníku z Cítolib do Loun s Technickými službami města Louny.

8. Byla uzavřena smlouva o zabezpečení dopravní obslužnosti předloženou firmou ČSAD BUS Ústí nad Labem a.s., odštěpný závod Louny, týkající se finančního vyrovnání ztrátovosti autobusové dopravy v roce 1999.

9. Obecní rada a zastupitelstvo uvítalo založení Nadačního fondu K.B. Kopřivy. Zástupcem obecního zastupitelstva v Nadačním fondu K.B. Kopřivy bude předsedkyně kulturní komise paní Alena Němcová.

10. Obecní úřad dává touto formou ve známost upravený a doplněný ceník likvidace odpadů:

- použití kontejneru - vědro 3,- Kč
- kolečko 15,- Kč
- vozík Tera 60,- Kč
- pneumatiky - osobní 10,- Kč
- nákladní 20,- Kč

Otevírací doba 15⁰⁰ - 17⁰⁰ úterý
13⁰⁰ - 17⁰⁰ sobota

V roce 1998 bylo do Místní lidové knihovny v Cítolibeč přihlášeno 142 čtenářů, celkem si půjčili 2.627 knih. Děti přišlo 532 a dospělých 347. Půjčuje se každý čtvrtek (s výjimkou velkých letních prázdnin) od 15-17 hodin. Naše knihovna je jednou ze čtyř nejnavštěvovanějších z okresu (Libčeves, Lenešice, Černčice).

V březnu letošního roku došlo k neštěstí v místní Mateřské školce. V současné době probíhá rozsáhlá rekonstrukce nutná k zajištění provozu školky. Jako pozorovatel musím vyjádřit obdiv nad urputností, s jakou se všichni zaměstnanci a nepochybně i Obecní úřad podílí na opravách. To vše při běžném provozu a totální netečnosti nadřízených (tj. Školského úřadu).

Základní škola v Cítolibeč uspořádala masopustní průvod obcí dětí v maskách. Vlastoručně upečené koblihy a preclíky šly na odbyt a užila se spousta legrace. Během Velikonoc proběhla v sálku Dělnického domu velká velikonoční výstava. Byly zde k vidění práce dětí i bonsae paní ředitelky, fotodokumentace všech akcí školy a video se záznamy podařených besídek.

V roce 1998

se z Cítolib vystěhovalo 30 občanů, přistěhovalo se 34, zemřelo 10 občanů a narodilo se 6 dětí.

Jubilea - významného životního jubilea se dožili v I. čtvrtlení 1999:

Derbak Ondrej	85 let
Vopatová Věra	80 let
Pokorný Jan	83 let
Derbaková Markéta	80 let
Vlasák Josef	85 let

ve II. čtvrtletí 1999 se významného jubilea dožívají:

Plevka Karel	86 let
Křivský Josef	88 let
Majer Ladislav	81 let
Písecký Jan	89 let
Vlasáková Václava	87 let
Koudelka Květoslav	87 let
Šmídl Josef	86 let
Stanková Marie	93 let
Žáková Hedvika	88 let
Písecká Milada	83 let
Veselá Margareta	84 let
Slámová Božena	86 let
Veselý Vincenc	90 let

Aktuální kartotéka obyvatel ke dni 18. března 1999

Věk	Počet	Věk	Počet
00 - 05	42	50 - 55	71
05 - 10	62	55 - 60	62
10 - 15	71	60 - 65	41
15 - 20	78	65 - 70	46
20 - 25	78	70 - 75	44
25 - 30	75	75 - 80	27
30 - 35	47	80 - 85	8
35 - 40	72	85 - 90	14
40 - 45	61	90 - 95	3
45 - 50	50		

celkem 952 občanů

Rozhovor s novým starostou Cítolib panem Václavem Karbanem:

1. Všimla jsem si , že s vaším nástupem došlo ke změnám např. Obecní úřad se nezamyká ani v úterý, čtvrtek, pátek...na dveřích do místnosti úřadovny je opět klika...

Pracovní doba na Obecním úřadě je v pondělí a středu od 7.00 do 17.00 hodin, ostatní dny od 7.00 do 14.30 hodin. Tak má občan mnohem více času na vyřizování svých záležitostí. Klika byla opatřena proto, že se tolik neobáváme

fyzického útoku na úřednice a starostu, i když tu jsou nepříjemné zkušenosti z minulého volebního období.

2. *Vrátím se k minulému zastupitelstvu. Ve zpravodaji 2/98 hodnotí svou činnost (čtyřleté období). Co vy považujete za nejdůležitější a nejpovedenější akci a co naopak se nepovedlo uskutečnit v minulém volebním období?*

Největším úspěchem je bezpochyby uskutečnění první části plynofikace obce, projekty na převádění odpadních vod do Loun a příprava projektu kotelny pro MŠ a ZŠ. Zastupitelstvu se rovněž podařilo vyjednat odklonění dopravy přes Cítoliby v rámci výstavby obchvatu Loun. To, co se nepovedlo je jen z důvodu nedostatku financí, např. cyklistická stezka do bažantnice, dokončení rekonstrukce Dělnického domu.

3. *Řekněte mi něco víc o sobě. Jste rodákem?*

Ano...

Jaká je Vaše původní profese?

Jsem soustružník.

Čím se pochlubíte návštěvníkovi Cítolib?

Kostelem, návsí, morovým sloupem, cítolibskými mistry...

Vaše záliby?

Fotografie, film, chalupa.

Co je pro Vás nejdůležitější povahovou vlastností? Všeobecně.

Schopnost vyslechnout druhého, umění spolupracovat s ostatními, vůbec schopnost komunikovat jako taková.

Zajdete si do hospody?

Ano.

Co jste si v poslední době zajímavého přečetl?

Pojednání pana Sýkory o Cítolibeč.

4. *Jaký je nejdůležitější plán nového zastupitelstva?*

Splnit volební program (je přiložen).

5. *Jak je to v současnosti se zámek?*

Podali jsme žádost památkářům o dotaci na opravu severní části. Poslední zájemce byl spokojen do té doby, než zjistil, že k zámku nejsou žádné pozemky. Takže budovou zámku ručíme Fondu životního prostředí v Praze, který má finanční podíl na plynofikaci obce. Nejraději bychom zámek prodali a to přibližně za 11 milionů korun, které bychom investovali na opravy a údržbu obce a jejího okolí.

6. *Co si mám představit pod heslem na vaší kandidátce - „Za lepší Cítoliby“?*

Chtěli bychom vylepšit základní funkce obce, kanalizaci, vodovod, aby se mohly stavět nové domky...

7. *Co jste dnes studoval?*

Připravoval jsem dopravní značení obce.

Začátkem února 1999 se ptala Věra Pokorná.

Lukáš Valda

STUDNA

Všechn sních teď posbíral krajinu
do kapes a zamkl na knoflík.
Z komínů šedivých stoupají závoje,

to pod sněhem kdosi šeptá -
že ke studni proházal cestu,
ale že voda v ní samotou zmrzla
a cinká.

Přečetli jsme z kroniky Cítolib

Rok 1867 tu zase zmrzly žita a ostatní se všechno urodilo v tom roku, než jsme zaplatili resty minulých let, daně a vydluženého živobytí, co nám scházelo? Byl tím rok pohlcen. Po novém roce tuhá zima sních potrval na polích až do půli února, voda ale škodila na polích, v březnu začala znovu zima a velké větry panovaly. 26. května byl silný mráz, ten škodil na žita opět. Pole byla suchá po celý měsíc. Na sv. Annu udeřil blesk v Líšťanech do panských stodol, pak přišly ještě časem bouřky. Korunovační klenoty dne 29. srpna přivezeny u velké slávy do Prahy z Vídně, kam se byly před Prusy odvezeny. Žně toho roku byly pro hospodáře velmi příjemné a úroda plodin, některé ovšem vyjímaje, velmi příznivá. Ovoce se urodilo dost, jen místy spadlo ovocným stromům. Chmel se neurodil, proti jiným letům vzal značné pohromy červem. Keře začaly se namnoze již vykopávat. Platil dříve 130 zlatých, pak ale spadával až na 35 zlatých. Proto ho ostalo mnoho ležet. Ceny obilí byly velmi dobré. Pak stoupla cena a dostalo se za ječmen až 7 zl. Však nám to mnoho neprospělo, neb dlouhou neúrodou a nedostatkem vysílen, byli jsme nuceni, an pro dlužnou daň zde husar zrekvíroval obilí. Dříve namnoze ani nevymlácené obilí jsme byli nuceni prodat. Řepka letošního roku přestal se sít, mnoho se jí posekalo ku krmivu a silo se ledacos po ní.

Rok 1868

Raná bouřka - pozděj hlad

8. března byla již zlá bouřka, sních padal až do 24. března a ležel až do 13. dubna. Setba byla pozdní, nato žádný déšť, až o sv. Duchu zde malá bouřka

přišla, kde blesk udeřil do lounské věže a taky ji zapálil. Žně byly rané, žito bylo doma 17.7. a 1.8. bylo úplně po žních. Proto ale vypadaly dosti bídne. Chmel následkem sucha a větrů kolem 15.8. začal se žnát a padal na zem, takže byla bídna úroda. Řípa byla po jednom zl., byla ale dobrá na cukr. Bramborů se namnoze víc sadilo než sklídilo. Švestky byly 2 míry po 6 zl., obilí pak spadávalo víc a víc. Jako v přírodě, tak i v životě bylo málo pohody. Tábor řípský a vysvěcení základního kamene Národního divadla to byly poutě, kde zúčastnil se český národ důstojně. Tábory neb mítinky, zvané shromáždění lidu po horách, hradech a místech památných, byly na čase - však kruté pronásledování vzápětí. Vyrovnaní uherské zatřáslo také v Čechách a toužilo se po korunovaci v Praze.

Rok 1869 Na jaře velké větry, které střechy porouchaly a namnoze domy převrátily. Zde stodolu v čp. 34. Ale všady dělaly škody nesmírné v lesích. Cesta se spravovala k Brlohu, mnozí vozí šterk přede žněmi, mnozí konečně ani nevozili, tak cesta se hrubě nespravila, špatná vzpomínka občanů. Setba pozdní, červnových ječmenů bylo málo, špatná žeň. Svátek zvěstování panny Marie se místy nesvětil - předně byl Zelený čtvrtek a pak bylo mnoho práce. Se stavbou lounského cukrovaru se počalo 10. dubna, téhož roku se ukončila a var začal v prosinci. Ovoce kvetlo v dubnu a květnu, krásně, mluvilo se ve dvou měsících že kvete a nedonese, ale doneslo.

Mrazy byly denně, ale neškodily značně. 7.5. bouře s krupobitím zde neuškodily, ale v Líštanech i jinde voda zle řádila na polích, že byla smutná podívaná. 8.5. druhý den odpoledne přišla nová bouře, strašnější včerejší. Příval vody takový, že dosahovala do čísel 42 a 47. V posledním čísle zle řádila, až prolomila zeď do dvora. V zahradách odnesla ornici. Na obou stranách polí výmoly a naplaveniny celý rok. Sucho pak následovalo až do 12. července, kde sprchlo málo. Ozimy nevzešly dobře, pole samá hrouda aneb jak popel suchý. 21.7. shořela stodola v noci u čísla 53 Hornofa a u Šedivého čp. 54. Poslední živnost předtím koupil pan F. Jíra. Hornof byl pojištěn na 800 zl. Suchem ve žních stalo se, že nezbedové jakýsi zapálili na sklizeném poli strniště. Mohli tím způsobiti značné škody, neb letem (rychle) schořelo strniště-oheň pouze silnicí zadržen dál se nešířil. Chromota dobytka opět nastala. Prvé volby do sněmu se odbývaly, školní zákony mnoho měly nepřátel. Potravní spolek „Oul“ zde zřízen a nový rok 1870 otevřen.

Dobromil Lím: Životopisná data

Proč se cítím být Cítolibákem? Jednak proto, že jsem potomkem starého cítolibského rodu, jednak proto, že jsem zde prožil prvních 20 let svého života. Ovšem nebylo mi souzeno, abych se v Cítolibeč narodil. To se událo (1927) v Praze a tam jsem se nakonec i trvale usadil. Ale nejen to. V Praze jsem se též oženil. A nastojte: i moje žena se nadila v tehdejší Zemské porodnici a byť to bylo až o sedm let později, má na křestním listu podepsanu stejnou porodní asistentku jako já!

Takže jsou nebo nejsou sudičky?

V Praze dne 12. června 1998

Poznámka: Můj dědeček, dlouholetý cítolibský starosta psal koncem minulého století (od roku 1859) rodinnou kroniku*, v níž je řada zajímavostí z Cítolib a okolí. Mohu z ní něco vypsát...

Za redakci: Jsem moc vděčná panu Límovi za jeho vstřícnost, které jsem využila a začala otiskovat jeho poezii, jen mě mrzí, že jsem během přípravy minulého čísla někde „ztratila“ jméno autora veršů, moc se omlouvám... Nabídl mi též otištění ještě něčeho z rodinné kroniky, čehož bych ráda využila. Doufám, že se brzy s panem Límem setkáme a vše dohodneme.

* ve Zpravodaji 2/98 str. 7-9 je úryvek z kroniky Cítolib psané právě starostou Límem, pozn. redakce.

Dobromil Lím

Aprílová

V mokrém sněhu auto ryje,
plískanice přes tvář bije,
hlas poštolky jarně nyje,
k životu se hlásí zmije...

Všude louží, že je slunce /byť se snaží/ nevypije.
Tenhle kýchá. - Na onoho nenápadně leze říje
a kdo to vše pozoruje, na mou duši neví čím je
1987

Velikonoční

Když jsem byl ještě malý,
 klepačky klepávaly,
 řehtačky řehtávaly
 a lidé o to stáli,
 vlídně se usmívali
 a byli toho dbalí,
 aby nám něco dali.
 Tehdy. -Když byli jsme malí
 1987

Tři zátiší s labutěmi

I

Jdou vlnky za sebou, jdou
 jdou mokrou cestičkou svou,
 jdou zhoupnout labutě,
 než půjdou na kutě,
 by ze tmy do dále
 nocí se bělaly,
 jako dvě závěje. - Až
 budou mít u hnízda stráž ...

II

Jdou vlnky za sebou, jdou,
 labutě na vodě jsou.
 Bílá šij křivka je,
 směrovka do ráje
 ve stínu rákosu.
 Svit slunka na rosu
 je jako démantů rej -
 Hřej, láske, po ránu, hřej!

III

Jsi Labuť, bělostná loď,
 tak si svá děťátka vod'!
 Vod' si je po vodě,
 ať rostou v pohodě
 ta tvoje mlád'átka
 /nahnědlá, buclatá/
 než křídla zmohutní tak,
 že na nich odlétnou - pak...
 1992

PAVLOVY DOPISY

z cesty kolem světa díl 7. - poslední

Drazí rodičové,

30.červen 1974

Johannesburg

Tož jak se na ten kalendář dívám, svým očím věřit nemohu, vždyť já už jsem tady celý půlrok. Toto letí, co? Pro samou práci si člověk ani nevšimne, že už stojí jednou nohou v hrobě /probůh neberte to vážně!/. Jsem skutečně v plném kole, první dny volna jsem měl teprve o Velikonocích, sjel jsem se podívat do Durbanu. Vrátil jsem se víc unavený, než z práce. Měl jsem krásné teplé počasí, koupal jsem se v moři a „lovil děvčata“ a vyřizoval jakési obchodní záležitosti. Jako správný hipík jsem se coural jen v košili a bos. Když jsme měli jet domů, čekal jsem marně a s hrůzou zjistil, že mě můj kamarád ujel. Co jsem měl dělat, jel jsem stopem. Špinavý, nevyspalý a plný vzteku, jsem se domů skutečně dostal. Chtěl jsem ho původně přerazit v půli, ale když jsem byl doma, no čert ho vem. Od té doby dělám opět každý den, ale ne tolik hodin. Chodím dvakrát týdně na angličtinu, bohužel nemám možnost mluvit, v práci mluvíme jen německy a, světe zboř se!, česky. Jinak vydělávám víc jak slušně, už na odlučném máme 300 hand měsíčně /1 hand = 4 DM/ a svůj celý plat mně jde v Německu na konto. Za tu dobu mi potěšitelně ztučnělo, počítám-li už i tento měsíc, budu tam mít něco kolem 17.000 DM, z odlučného jsem ušetřil dalších 1000 hand, mohu tedy říci, že finančních starostí mám opravdu pomálu. Nejvíc jsem vydělal v březnu a protože pracuji v cizině, v Německu neplatím žádné daně.

Už zase vím, co tentokrát podniknu, bude to něco velkého, ale to bude asi má velká poslední cesta, pak už začnu opravdu myslet na důležitější věci než potulky. Lidi, ale ten svět je tak krásný a člověk pořád nachází, co ještě neviděl a místa, kde ještě

nebyl. Čert ví, jak by to vypadalo, kdybych zůstal doma. Asi bych dodělal průmku, později se oženil a možná začal stavět vlastní dům /to bylo mé přání/. Myslím, že bych byl „šťastnější a spokojenější“. Tenkrát jsem si to vůbec nedovedl představit, jak vlastně skutečná svoboda vypadá. Mnoho věcí, které mně už tenkrát připadaly jako samozřejmost a správnost díky naší socialistické výchově a propagandě mi právě dneska představují to bezpráví a nesvobodu, kterou přinesli komunisti jako nový lepší a spravedlivější řád. Tatínku, ty jsi přeci zažil první republiku a ty maminko si také mladší, ale určitě se na to pamatuješ také. Proboha, řekněte, co má dnešní režim podobného a společného se skutečnou svobodou? Mám rád svou vlast a chci se jednou vrátit, ale žádný ode mne nemůže očekávat, že budu mlčet a nebo dokonce souhlasit s naším režimem. Jižní Afrika je zem, která se v mnohém podobá naší v politickém smyslu. Celá ta pitomost s rasovými rozdíly, zvláště policie....Zde tě mohou zavřít bez udání důvodu až na tři měsíce vyšetřovací vazby. Krátce řečeno mě se tu nelíbí a žít bych tu nechtěl. Jsem tu jen na montáži pro peníze a s politikou nechci mít nic společného. Obávám se, že tu bílí jednou přijdou o hlavy, budou tu mít možná obrovské hroby s jejich pověstným nápisem *fór whites only*. Ale nechme toho, celá ta politika je špinavá věc. Právě mě napadá, vy vlastně ani nevíte, jak jsem sem dostal. To bylo tak: U Henkel jsem si vyřídil obchod, stálo to spoustu nervů, nechtěli mě pustit, postavil jsem si ale hlavu a nakonec jsem prosadil, co jsem chtěl. Okamžitě jsem zašel k DOS a za pár dnů jsem letěl. To bylo přesně na mé narozeniny 19.12.1973. V Johannesburgu jsem byl očekáván i vzali mě s firemním autem do ubytoven blízko stavby. Byl jsem z toho všeho vyjukaný, nepracoval jsem v tomhle oboru víc než tři roky a najednou jsem byl postaven před tuto holou zámečnickou skutečnost. Měl jsem štěstí, přes Vánoce a Nový rok většina nepracovala, nedělal jsem tedy samostatně a snažil jsem se za ten krátký čas okoukat, co se dá. Leč přišel leden a já byl přerážen a dostal jsem samostatnou práci. Vyfasoval jsem bednu s náradím, černocho jako pomocníka, vrazili mi do ruky výkresy a starej se! Představte si prázdnou konstrukci, nikde žádná rourka a já mám kdesi začít. Bylo mi do breku, byl jsem skutečně rozhodnut odhodlání říci vedoucímu pravdu a požádat o propuštění. Pak jsem se naštvál, zatnul zuby a řekl si „tak lehké to zase mnou mít nebudou“. Přes noc jsem to nezvládl, žádný historický zlom či okamžik tu nebyl, leč zvládl jsem to, zůstal jsem a dělám už pár měsíců a nevypadá to, že by se mnou nebyli spokojeni. Po tvém příkladu tati, se snažím odvést práci, o které mohu kdykoliv říci - to jsem dělal já.

Pořídil jsem si auto VW Brouk. Je obnošené, ale jezdí a to je hlavní. Koupil jsem si nový blatník po večerech jsem ho přimontoval a nalakoval. Když jsem to měl hotové, naboural jsem ten pravý. Rezignoval jsem a vzdal jsem se úmyslu držet svého speedy /rychlouš/ v pořádku. Dostává ode mne jen benzín a olej o občas ho umyji. Stejně bych ho už neprodal, tak ať u mne doslouží. Tahle stavba bude v srpnu hotová, slyšel jsem, že budeme něco stavět v Durbanu u moře. Tam bude jistě lépe. U vás už máte léto, kdežto tady je zima, a to skutečná. Johannesburg leží ve výšce 1800 m nad mořem. Noci jsou chladné, ráno leží jinovatka. Přes den, když svítí slunko, je lépe, ale když děláme ve stínu, tak je pořád nestydatě chladno. Nejvíc to odnášejí černoši,

ti na takovou zimu nejsou vůbec zvyklí. Holger, mě nedávno psal o své cestě do Japonska /bude dělat v Jokohamě v nemocnici/ a příští rok se musí pilně připravovat na doktorát. Vy teď asi trávíte celý volný čas na zahrádce, co? Jinak doufám, že jste a budete i nadále dlouho zdraví, pozdravujte babičku a bráchu a všechny známé a zatím opět na shledanou.

Pavel

=====

OPRAVA:

str. 2 bod 1

Miroslav Šponiar - člen zastupitelstva

Svatopluk Bláha - člen zastupitelstva

str.3 bod 10

Otevírací doba: 15.00 - 17.00 úterý
13.00 - 15.00 sobota

str.5 bod 5

Podali jsme žádost památkářům o dotaci na opravu severní části střechy zámku.

=====

Obecní úřad Cítoliby prosí občany o finanční příspěvek na nákup drobného vybavení kuchyně mateřské školy, které shořelo při požáru.